Η ΜΕΤΟΧΗ

Απόλυτη: είναι η μετοχή εκείνη, το υποκείμενο της οποίας δεν έχει άλλον ρόλο μες στην πρόταση. Π.χ. Δρυός **πεσούσης** πᾶς ἀνήρ ξυλεύεται.
Συνημμένη: αντίθετα είναι η μετοχή, το υποκείμενο της οποίας αποτελεί και όρο της πρότασης. Π.χ. Ἀναβαίνει οὖν Κῦρος **λαβών** Τισσαφέρνην ὡς φίλον.

Επιρρηματική Μετοχή:
Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός και δηλώνει τις ακόλουθες επιρρηματικές σχέσεις: ***αιτία (αιτιολογική μετοχή)***
σκοπό(τελική μετοχή)
χρόνο (χρονική μετοχή)
υπόθεση (υποθετική)
παραχώρηση (παραχωρητική ή ενδοτική)
τρόπο (τροπική)

Κατηγορηματική μετοχή: είναι πάντοτε συνημμένη. Λειτουργεί ως κατηγορούμενο ή κατηγορηματικός προσδιορισμός σε κάποιον άλλον όρο της πρότασης όπου ανήκει. Στα νέα ελληνικά αντιστοιχεί σε βουλητική ή ειδική πρόταση γι' αυτό τη μεταφράζουμε με το **να**… ή με το **ότι**…

Κατηγορίες Ρημάτων με τις οποίες συντάσσεται:
Συνδετικά: εἰμί, γίγνομαι, τυγχάνω, λανθάνω, φαίνομαι κ.α.
Ψυχικού πάθους: χαίρω, λυποῦμαι, ἀγανακτῶ κ.α.
Ενάρξεως και λήξεως: ἄρχω, παύω κ.α.
Αίσθησης και γνώσης: ἀκούω, ὁρῶ, μανθάνω, γιγνώσκω κ.α.
Δήλωσης και δείξης: δηλῶ, δείκνυμι, ἀγγέλλω κ.α.
Μνήμης και λήθης: ἐπιλανθάνομαι, μιμνῄσκομαι κ.α.

Επιθετική Μετοχή: λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός σε κάποιο όνομα, και συνήθως έχει άρθρο. Μπορεί να αναλυθεί σε αναφορική πρόταση, και στα νέα ελληνικά αποδίδεται με αναφορική αντωνυμία (ο οποίος κτλ.). Μαζί με το άρθρο της μπορεί να ληφθεί ως ουσιαστικό.
Π.χ. Κλέαρχος ἐπολέμοι τοῖς Θραξί **τοῖς** ὑπέρ Ἑλλήσποντον **οἰκοῦσι.**

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. Να χαρακτηρίσετε ως απόλυτες ή συνημμένες τις μετοχές των παρακάτω προτάσεων.
   Α. Ἦλθον ὀλίγα ἔχοντες χρήματα.
   Β. Οὔσης δέ στενῆς τῆς εἰσόδου οἱ 'Αθηναῖοι ἵππους τε ἑβδομήκοντα ἀπολλύουσι καί τῶν ὁπλιτῶν οὐ πολλούς.
   Γ. Κῦρος συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει Μίλητον.

2. Να γίνει η ακριβής συντακτική αναγνώριση των παρακάτω μετοχών.
   Α. Χαμαιλέων κλέπτει εαυτόν πλανῶν τε άμα καί παρατρέπων τήν τῶν ὁρώντων ὄψιν.
   Β. Λέγεται τούς ταχείαν τήν ἀποχώρησιν ποιησαμένους ἀπολέσθαι.
   Γ. Οἱ Αθηναῖοι ὁρῶντες σφᾶς ἤδη ἐν ὁδῷ ὄντας, ἐνδιδόασι.
   Δ. Τοσαῦτα εἰπών καί διαλύσας τόν σύλλογον ἀποστέλλει τόν Μελήσιππον ἐς τάς Αθήνας.

Ε. Οὐκ ἤδεσαν Κῦρον τεθνηκότα.